Quelle: http://manuscripta.at/?ID=35122
Copyright: Brixen/Bressanone, Priesterseminar

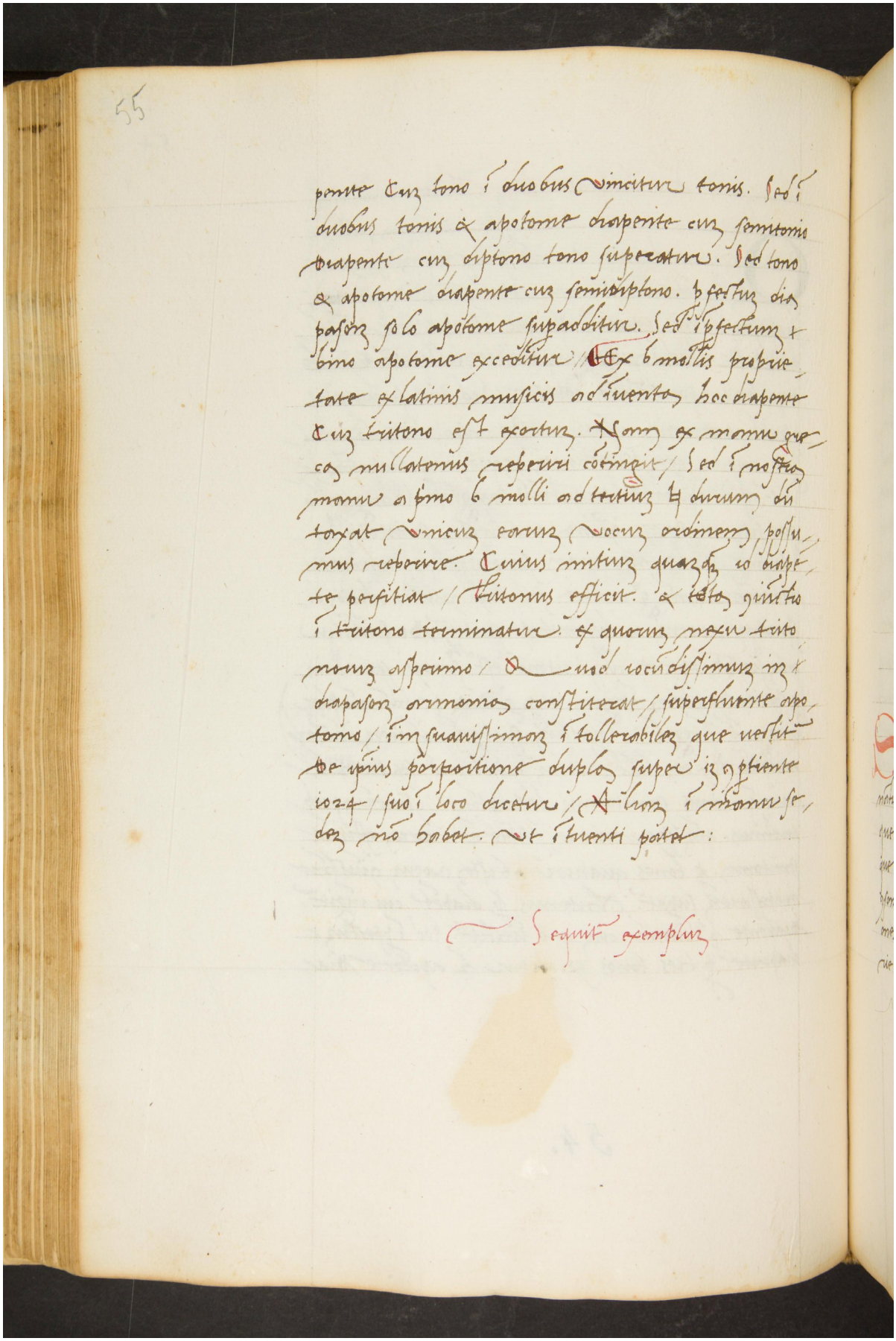

55

penta cum tono i duobus vincitur tonis. Sed i duobus tonis & apotome diapente cum semitonio diapente cum diptono tono superatur. Sed tono & apotome diapente cum semidiptono. Perfectus diapason solo apotome superaditur. Sed i perfectum & bino apotome excedit. Ex b mollis proprietate & latinis musicis adiuncta hoc diapente cum tritono est exortum. Non ex manu greca nullatenus reperiri contingit. Sed i nostra manu a primo b molli ad tertium ♮ durum distat unicum eorum vocum ordinem possumus reperire. Cuius initium quarta in diapente perficiat. tritonus efficit. & tota quinta i tritono terminatur. ex quorum nexu tritonum asperimus. Quod vocum distinxi in diapason armonia constitueat. superfluente apotomo. in suavissimos i tollerabiles que vestit de ipius portionis duplo super in optiente 1024. suo i loco dicetur. Alios i manu sedes no habet. Ut i tuenti patet:

Sequit exemplum